

ଉତ୍ତରୀ

(“ଉତ୍ତରୀ” ର ଅର୍ଥ ହେଲା “ଛାଞ୍ଚୁଣୀ”)

ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ହେଉ କି

ପ୍ରଦୋଷରେ ହେଉ

ବଡ଼ଦେଉଳର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ କି

ଶୁଣାନର ଅଙ୍ଗାର- ନିଆଁ ପାଖେ

କୃଷ୍ଣର ଦ୍ଵାରିକାରେ ଅବା

ସୁଦାମର କୁଟୀରରେ

ମୋ କାମ ତ ଗୋଟେ

ସଫା କରିବାର କାମ

ଭଲରୁ ମନ୍ଦ ଅଲଗା କରିବାର କାମ

ମୋର

ସ୍ଥାନର ଜ୍ଞାନ ନହିଁ

କାଳର ଫରକ ପଡ଼େନି

ପାତ୍ର ଜାଣିବାର ଲକ୍ଷା ବି ନହିଁ ।

ଖୁସି ହୁଏ , ଆନନ୍ଦ ମିଳେ

ପ୍ରତିଟି ଅଙ୍ଗ ଛିଡ଼ିବାରେ

ଲୀନ- ବିଲୀନ ହୋଇଯିବାଯାଏ

ସମସ୍ତଙ୍କ ସେବାରେ

ମୋରି ଅନ୍ତରେ

ସ୍ମୃତ୍ତାରେ, ମଇଳା ମୁକ୍ତ ସମାଜରେ

ସଫା, ସୁତୁରା , ସଫଳ ସୃଷ୍ଟିରେ ।

ଜାଣିନି; କାହିଁକି

ଉପେକ୍ଷିତ, ନିଷ୍ପେକ୍ଷିତ, ଅବହେଳିତ

ମୁଁ ଆଉ

ମୋତେ ଆପଣେଇଥିବା ଲୋକଟି

ଜୀବନସାଥ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଟି

ବଞ୍ଚିବାର ରାହ ଚିକକ ପାଇଁ

ଭାତ ମୁଠେ ପାଇଁ

ପଖାଳ ଗଣ୍ଡେ ପାଇଁ ।

ମୁଁ ତ ମୁଁ

ଛାର ଛାଣୁଣୀଟିଏ

ଉଥିଲା “ଉତ୍ତମୀ”ଟିଏ

“ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବ” ଏଠି ବି ଶରବିଜ୍ଞ

ଉପହାସର ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତରେ

ଅମାନବିକତାର ଅହଂରେ

ଆନ୍ତରିକତାର ଆକଟରେ ।

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବିଶ୍ୱାଳ

୧୮-୦୩-୨୦୧୨, ମିଚିଗାନ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା